

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB8

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB8", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb8-txt-shoot-id0fc75847-e1a4-4c9c-b9f3-72f2aaa8acb4.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Sandt nok, jeg lider en Behandling saa nederdrægtig som sjelden Nogen, thi jeg lider den daglig, og det er ikke saa meget fordi man misforstaaer mig som fordi man misunder mig; og derfor kan det aldrig faae nogen Ende, fordi Misundelsen bestandigt kræver denne Tilfredsstillelse. Som Aristides blev forviist fordi han var den Retfærdige, saaledes bliver jeg, til de Anseete og Mellemlæggende, Borgerskabets o: s: v: Glæde mishandlet af Pøbelen, – fordi jeg er og i deres Hjerte af dem er anseet for den Udmærkede. Deri ligger just Nederdrægtigheden, og den Demoralisationens vilkaarlige Lyst, som er Symptom i en Opløsnings Tilstand.

Men saa kommer det igjen; thi faae, meget faae Forf. ville være saa lykkelig situerede historisk som jeg. Det lille Land er min Ulykke, men det kommer igjen. Danmark er stadig væk saa lille at det kun er beregnet paa Een. Den Ene har jeg ganske rigtigt været fra det Øieblik jeg begyndte som Forf. med *Enten – Eller*; og det er Danmarks Opløsning; og det har jeg seet lige fra Begyndelsen af, saa hele min Produktivitet egl. forholder sig dertil.

See det er en sjelden Lykke, som kun kan vorde En til Deel efterat have udholdt al den Lidelse og Mishandling som er Følgen af at leve i et saa lille Land. Men saa kommer Lykken: at man ikke bliver en enkelt Forf. paa Listen af et Lands samtidige Literatur, men En, der tager et lille Land med sig.

Siden jeg begyndte med *Enten – Eller* er der ingen Literatur væsentlig udkommet. Heiberg hørte op; *Hverdagshistorien* hørte op; Blicher skrev ikke videre; Oehlenschläger kun Ubetydeligheder; og saaledes i alle Retninger; der er ikke udkommet en Bog, og alle de Renomeer vi har ere ældre, og tilhøre ikke Danmarks Opløsning. Her ligger jeg med en Productivitet i Løbet af 5 Aar, som Danmark ikke har haft og da aldrig i Prosa.

Vilde jeg sige dette til de Levende, saa bleve de Rasende, de sloge mig maaskee ihjel – maaskee, det hjælper ikke, jeg er sikker nok, ved at slaae mig ihjel forlænger de blot mit Liv i Historien. See her er dog en Grændse, og I tusinder af virkelige Msk., som enten have været medvirksomme i Mishandlingen ell. glædet sig i Stilhed over den, hvor ere I saa afmægtige.